

שָׁלֹנִי בְמַחְשֶׁבָה וּבְהַסְפֵּלוֹת
שָׁלָהּם, הַוְאֵיל וְאַיִן לְהֵם כְּתָב.
אֲשֶׁר יְהִים יִשְׂרָאֵל.

כִּי מִנָּה עַפְרֵת יַעֲקֹב וּמִסְפֵּר אֶת
רַבָּע יִשְׂרָאֵל. (ט) אָוֹתָה נִקְדָּה
עַל יְזֹנָה, רַאשׁ וְגַזְעַנִּישְׁבֵיל, בְּנִסְפֵּר
הָיא, וְלֹא עַומְדָת לְשָׁאַלָה לְחוֹזָן.
אֲבָל מִשְׁעָה שְׁמַתְחִילָה לְהַבְנָות
וּלְעַשׂוֹת הַיכָּל בְּרַצְנוֹן, וּנְקָרָאת
מַ"י, מַתְחִילָה לְהַבְנָות. הַרְמוֹת,
שָׁלוֹ מִפְשֵׁש. מָזְצִיא נִקְבָּה שָׁלוֹ
בְּרַדוֹת אָמוֹן.

מַה זֶה מַי? זֶה רָאשׁ וְגַזְעַנִּישְׁבֵיל.
(ט) וְחַתְפֵשֶׁת לְהַבְנָות בְּפִשְׁטוֹת
הַיכָּל אֶחָד, לְשִׁנִּי אַרְדִּים בּוֹנָה.
וְאַף עַל גַּב שְׁחוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל,
שָׁהָוָה ו' - גַם כֵּךְ הַוְצִיא אֶת
נִקְבָּתוֹ פְּאַחַד וְהַזְּמִינָה אֶלְיוֹן. מִנָּה,
כְּמוֹ שְׁנָאָמֵר (דִנְיאֵל א') וַיָּמַן לְהֵם
הַמֶּלֶךְ, (אָסְתָרָה) וּמְשֻׁלָּוחַ מְנוֹת. בְּמַן
לוֹ אָזַר גָּדוֹל וִיזְקָר, וְהַוְצִיא אֶת
כֶּאָחֶד מְמֻנוֹ. בָּאוֹתָה פִשְׁטוֹת
שְׁחַתְפֵשֶׁת, הַוְצִיא שְׁנִיהם פְּאַחַד,
(בְּרוּגָה וְפִשְׁוט לְכָאָן וּלְכָאָן, הַוְצִיא בְּן
בְּרוּגָה, וְעַל הוּא שְׁמִים וְאַרְצָרְגָּעָן אֶחָד בְּנֵרָאוֹ
בְּאַחַד) בְּשַׁעַה אַחַת.

וּמִסְפֵּר אֶת רַבָּע יִשְׂרָאֵל. רַבָּע
יִשְׂרָאֵל, סּוֹד זֶה בְּגַלְלָה, רַבִּי,
נִמְסֶר. אֲשֶׁר חַלְקָה! רַבָּע יִשְׂרָאֵל,
רַבִּיעִית מִמְּדִירִוֹת יִשְׂרָאֵל, הִיא
בְּרִית. לְמַה נִקְרָא רַבָּע? אֶלָּא
שְׁעוֹר הַגּוֹף, אֶרְבָּע בְּרִיתוֹת הַיּוֹ
בְּשֻׁעוֹר שָׁלוֹ. וּבְרִית רַבָּע הַוָּא
בְּשֻׁעוֹר שֶׁל מִרְידּוֹת הַגּוֹף. הַפְּלָל
הַוְצִיא מַי.

רַבִּי אַלְעֹזֵר הָיָה אָזֵל לְמַחְמִי לְרַבִּי יוֹסֵי חַמּוֹי,
רַבִּי אָבָא וְחַבְרוֹי אָזְלָו עַמְיהָ. פָתָח רַבִּי
אַלְעֹזֵר וְאָמֵר, (תְּהִלִּים ח) יְיָ בָּקָר תְּשִׁמְעָ קְוָלִי וְגַוְיִם.
יְיָ בָּקָר מַאי בָּקָר. אֶלָּא דָא בָּקָר דָא בְּרַהְמָם,
דָא תְּעִיר בְּעַלְמָא. דְכַתִּיב, (בראשית כב) וַיַּשְׁבַּם
אָבְרָהָם בְּבָקָר. דָהָא כְּדֹא אַתִּי צְפָרָא, הַהְוָא בָּקָר
אַתְּעִיר בְּעַלְמָא, וְהַוָּא עִידָּן רַעֲוָא לְכָלָא,

וַיָּלַית לוֹן כְּתָב. זֶבַע אִינְזָן יִשְׂרָאֵל.
מַי מִנָּה עַפְרֵת יַעֲקֹב וּמִסְפֵּר אֶת רַבָּע יִשְׂרָאֵל.
(ט) הַהְוָא נִקְוָה עַלְאהָ, רִישָׁא וְגַזְעָא
וְשְׁבִילָא, בְּטַמִּירוֹ אִיהָו, וְלֹא קִיְמָא לְשָׁאָלָא
לְבָרָר. אֲבָל מִשְׁעַתָּא דְשָׁאָרִי לְאַתְּבָנָה,
וְלֹמַעַבָּד הַיְכָלָא בְּרֻעוֹתִיהָ, וְאַקְרֵי מַ"י, שָׁאָרִי
לְאַתְּבָנָה, דִיּוֹקָנָא, דִיּוֹקָנָא דְאַמִּיהָ.
דִילִיה, בְּדִיּוֹקָנָא דְאַמִּיהָ.

מַאֲמִי. דָא רִישָׁא וְגַזְעָא וְשְׁבִילָא. (ט) וְאַתְּפֵשֶׁת
לְאַתְּבָנָה בְּפִשְׁיטָו דְחַד הַיְכָלָא, לְתְרִין
סְטְרִין בָּנָי. וְאַף עַל גַּב דָא פִיק לְיִשְׂרָאֵל.
דִיּוֹהוּ ו', אוֹף הַכִּי אָפִיק לְנוֹקָבָא דִילִיה
בְּחַדָּא, וְאַזְמָנָה לְגַבְיהָ. מִנָּה, בָּמָה דָאת אָמַר
(דִנְיאֵל א) וַיָּמַן לְהֵם הַמֶּלֶךְ (אַסְתָּרָה ט) וּמְשֻׁלָּוחַ מְנוֹת.
יְהִבָּלִיה נִבְזְבָּזָא רָב וִינְקִירָא, וְאַפִיק לְהֵם בְּחַדָּא
מְגִנָּיה. בְּהָוָא פִשְׁיטָו דְאַתְּפֵשֶׁת אָפִיק
תְּרוּוֹיִיהוּ בְּחַדָּא, (בְּנוּוֹנָא דָא פְשׂוֹת לְהָכָא וּלְהָכָא, אָפִיק בְּרָא
בְּרוּתָא בְּרוּנָא תְרָא, וְעַל דָא שְׁמִים וְאַרְצִים בְּרוּנָא תְרָא אַתְּבָרָיו בְּתְרָא)
בְּשַׁעַתָּה חַדָּא.

וּמִסְפֵּר אֶת רַבָּע יִשְׂרָאֵל, רַבָּע יִשְׂרָאֵל רְזָא
דָא בְּגִינָה רַבִּי אַתְּמִסְרָ, וְכָא חַוְלָקָה.
רַבָּע יִשְׂרָאֵל, רַבִּיעִית, מִן מִדִּידָוּ דִיּוֹרָא,
אִיהָו בְּרִית. אֲמָאִי אַקְרֵי רַבָּע. אֶלָּא שְׁיֻזְרָא
דְגָוְפָא אֶרְבָּע בְּרִיתוֹת הַוִּי בְּשִׁיעָרָא דִילִיה.
וּבְרִית רַבָּע אִיהָו בְּשִׁיעָרָא דִמִּידָדוּ דְגָוְפָא.
כָּלָא אָפִיק מַי. (ע"ב).

רַבִּי אַלְעֹזֵר הָיָה אָזֵל לְמַחְמִי לְרַבִּי יוֹסֵי חַמּוֹי,
רַבִּי אָבָא וְחַבְרוֹי אָזְלָו עַמְיהָ. פָתָח רַבִּי
אַלְעֹזֵר וְאָמֵר, (תְּהִלִּים ח) יְיָ בָּקָר תְּשִׁמְעָ קְוָלִי וְגַוְיִם.
יְיָ בָּקָר מַאי בָּקָר. אֶלָּא דָא בָּקָר דָא בְּרַהְמָם,
דָא תְּעִיר בְּעַלְמָא. דְכַתִּיב, (בראשית כב) וַיַּשְׁבַּם
אָבְרָהָם בְּבָקָר. דָהָא כְּדֹא אַתִּי צְפָרָא, הַהְוָא בָּקָר
אַתְּעִיר בְּעַלְמָא, וְהַוָּא עִידָּן רַעֲוָא לְכָלָא,

מתחזר בעולם, והוא עת רצון לכל, ולעשות טוב לכל העולם, לצדיקים ולרשעים. ואז מזמן תפלה הוא להתפלל לפני המלך הקדוש. ועל זה, בשעה שבא הבקר, כל אוטם אסירי המליך מוצאים מנוחה, ומן תפלה הוא עליהם, וכל שכן אוטם שחוזרים בתשובה ומקשים בקשوتיהם לפני הפלך הקדוש, משום شبשה זו יוציא ממנה אחד לצד דרום, ורפאלו שמו, וכל מני רפואה בידו. ומצד דרום יוציא רוח אחת ומגיעה לאותו הממנה שמנתה על הרפואה. וכשmagua הרפואה לפניו הקדוש ברוך הוא, הוא פוקד לבית דינו שלא יפתחו בדין, משום שחמיים ביד הקדוש ברוך הוא, ולא בידיהם.

ומהונך שהוא עת רצון, רצה הקדוש ברוך הוא זכויות אותו באיש. אם ימצא בתפללה יפה. ואם לא - נחשב לו בשוגן או שהוא בעל תשובה - חס עלי. באotta שעה נשמע קול צפירים המקננות, שפטות הילמים כד) אשר שם צפירים יקננו. ואוthon צפירים מודות ומשבחות לקדוש ברוך הוא. ואotta אילת השחר אטער בעלם ואמר, (תהלים לא) מה רב טובך אשר צבנת ליראיך וגוי. אז אותו ממנה יוצא, וועשה כל מה שנצטווה.

אם תאמר שמיini רפואה בידיו כמו שאמרנו - לא כך! שהרי רפואה לא היתה, רק בידי הפלך הקדוש. אבל בשעה שפוקד הקדוש ברוך הוא רפואה לא אותו האדם, והוא יוציא, וכל המקטרים במיניהם על מחלות רעות פוחדים מפניהם. אז אותה הרוח שגסעה מצד דרום מושיטה לו לאותו אדם, והרי הרפואה נמצאת, והפל בידי הקדוש ברוך הוא.

ולמuper טיבו לכל עלם, לזק אין ולהיבין. וכדין עידן צלota הוא, למצליל קמי מלכא קדיישא.

ועל דא, בשעתא דאתי צפרא, כל אינון אסירי מלכא, אשכחו ניחא, עידן צלota איהו עליהו. וכל שבן אינון דתיבין בתיבתא, ובעאן בעותהון לקמי מלכא קדיישא. בגין, דהאי שעטה, חד ממנא נפיק לסתר דרום, ורפאלו שמייה, וכל זיני אסוטא בידוי. ומטר דרום, נפק חד רוחא, ומטי לגביה והוא ממנא, דממנא על אסוטא. ובד מטי צלota לקמי קדשא בריך הוא, פקיד לבי דין דיליה, שלא יפתחון בדין, בגין דחיים בידא קודשא בריך הוא, ולא בידיהם.

ומגו דאייה עידן רעוא, בעא קודשא בריך הוא זכותה דההוא בר נש, אי ישתבח בצלותא, (יאו, וא לא חשב ליה בשוגן) או דאייה מאריה דתיבתא, חס עליה. בההיא שעטה כל צפין דמגנן אשטמעו, דכתיב, (תהלים כד) אשר שם צפירים יקננו. ואינון צפירים אודאן ומשבחו לקודשא בריך הוא. וזהו אילת השחר אטער בעלם ואמר, (תהלים לא) מה רב טובך אשר צבנת ליראיך וגוי. קדין ההוא ממנא נפיק, ועבד כל מה דאתפרק.

ואי תימא זיני אסוטא בידוי כמה דאמרן. לאו וכי. דהא אסוטא לא הו, אלא בידוי מלכא קדיישא. אבל בשעתא דפקיד קודשא בריך הוא אסוטא לההוא בר נש, איהו נפיק, וכל אינון מקטרגן דמגנן על מרענן בישין, דחלין מגיה. קדין ההוא רוחא דקא נסע מטרא דדרום, אוישט ליה לההוא בר נש, זה אסוטא אשטבח, וכלא בידוי. קודשא בריך הוא.